

عنوان مقاله:

دیدگاه دانش آموزان دبیرستانی نسبت به سهم اولیاء مدارس و کتب درسی در پرداختن به مسائل خانواده

محل انتشار:

فصلنامه خانواده پژوهی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

احمدرضا نصرافصفهانی - دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه اصفهان

فاطمه بهجتی اردکانی - مدرس مراکز تربیت معلم یزد

مریم فاتحی زاده - استادیار گروه مشاوره دانشگاه اصفهان

رحمت الله محمدی - عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

بعد از خانواده، مهم‌ترین سازمان موثر در تکوین شخصیت و رشد جنبه های مختلف انسان، مدرسه است. بنابراین، رشد مهارت‌ها و استعدادها برای زندگی افراد در جامعه باید یکی از اهداف اساسی مدرسه محسوب شود. با توجه به این‌که آموزش مسائل زندگی خانوادگی به دانش آموزان می‌تواند در استحکام خانواده و کاهش ناهنجاری‌هایی از قبیل طلاق نقش داشته باشد؛ این پژوهش درصدد بررسی این موضوع است که از دید دانش‌آموزان چهار عامل آموزشگاهی: مدیر، دبیر، مشاور، مر بی پرورشی و کتاب‌های درسی تا چه حد به مسائل زندگی خانوادگی در دبیرستان می‌پردازند. این تحقیق توصیفی تحلیلی است و جامعه آماری آن را دانش آموزان دختر سال سوم نظام متوسطه نظری در سه شهر یزد، اردکان و میبد تشکیل می‌دهند. با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی چندمرحله ای متناسب با حجم، ۲۱۰ دانش آموز از جامعه انتخاب گردید. برای جمع آوری داده ها از یک پرسشنامه محقق ساخته شامل ۴۶ سوال به سبک لیکرت و پنج سوال باز پاسخ استفاده شد. داده های آن با نرم‌افزار SPSS در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های حاصل از پژوهش مشخص نمود که نقش عوامل آموزشگاهی در آموزش مسائل خانواده، از نظر دانش آموزان کمتر از سطح متوسط (۳) می باشد. البته نقش این عوامل به نظر آن‌ها یکسان نبوده، بیشترین تأثیر مربوط به نقش مدیران و کمترین تأثیر مربوط به نقش دبیران بوده است. براساس این یافته‌ها نتیجه‌گیری می‌شود که عملکرد دبیرستان‌ها در آموزش مسائل زندگی خانوادگی از دید دانش آموزان کمتر از حد مورد انتظار آنان بوده، لازم است برنامه ها و کتاب‌های آموزشی ویژه ای برای آموزش مسائل زندگی خانوادگی برای دانش آموزان تدارک دیده شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1273915>

